

Rastuća korespondencija s čitateljima otvara nova pitanja na koje valja odgovoriti. Sadržaj diskusije koja slijedi ima za cilj objasniti zašto sam raspravu započeo s Gradskim vijećem, te nastavio s najvažnijom funkcijom izvršne vlasti u gradu Zaprešiću gospodinom gradonačelnikom Željkom Turkom. Potom slijedi RIFIN-ova inicijativa prema Visokoj školi.

Gradsko vijeće svoj rad započinje Svečanom prisegom. Svečana prisega predstavlja izjavu gradskog vijećnika kojim će se principima voditi u svom radu

. To je zakonom propisana izjava pa, prema tome, ima zakonske posljedice u slučaju kršenja svečane prisega. Svečanu prisegu izjavljuju svi važni državni dužnosnici od predsjednika RH nadalje.

Odlukama iz svoje nadležnosti vijećnik Gradskog vijeća prenosi svoje ovlasti (pravnu legitimaciju) na izvršnu vlast, u ovom slučaju na gradonačelnika grada Zaprešića. **Odluka se mora temeljiti na pozitivnim zakonskim propisima.**

Polazi se od pretpostavke da su vijećniku poznati zakonski propisi (kao i svakom građaninu – nije moguće na sudu izjaviti kako vam nisu poznate zakonske odredbe), odnosno da su prijedlozi, o kojima se gradski vijećnik izjašnjava, u suglasju s pozitivnim zakonskim propisima kako gradski vijećnik ne bi, iz neznanja, donio nezakonitu odluku. Predlagač odluke, koja se predlaže, svojim potpisom jamči da je prijedlog odluke u suglasju s pozitivnim zakonskim propisima. Istu priču imamo i u Hrvatskom saboru gdje se eksplicite navodi glede prijedloga Odluke stav Odbora za zakonodavstvo, odnosno, u slučaju prijedloga vlade resornog ministarstva. Zato je potrebno prilikom glasovanja jasno identificirati koji je vijećnik prenio svoju pravnu legitimaciju glasajući „za“ na izvršnu gradsku vlast a koji nije glasajući „protiv“. (U Hrvatskom saboru su evidentirani glasovi saborskih zastupnika kako onih koji su prihvatili prijedlog tako i onih koji ga nisu prihvatili. Zna se poimence tko je glasao „za“ a tko „protiv“.) To je razlog zašto je Gradsko vijeće grada Zaprešića odgovorno za nezakonito ponašanje gradonačelnika gospodina Željka Turka u slučaju Veleučilišta Baltazar. Gospodinu gradonačelniku Željku Turku je poznat Ugovor o osnivanju Visoke škole kao i njegove odredbe, s jedne strane, odnosno, s druge strane, pozitivni zakonski propisi što znači da njegovi prijedlozi moraju polaziti od navedenih polazišta. Klubovi vijećnika imaju zadatak raspraviti i donijeti odluku sukladno etičkim i drugim normama svoga kluba. Međutim, njihov stav ne smije biti u suprotnosti s pozitivnim zakonskim propisima. Prema tome, gradski vijećnici i gradonačelnik bilo kojeg grada mogu donositi, kako to voli kazati premijer Andrej Plenković, političke odluke ali one ne smiju biti u suprotnosti s pozitivnim zakonskim propisima. To je vrlo važno pa se o tome vodi najveća moguća pažnja.

Kada gradski vijećnik sumnja da je prijedlog odluke suprotan pozitivnim zakonskim propisima tada će na to upozoriti predsjednika Gradskog vijeća odnosno gradonačelnika. Ukoliko se radi o kaznenim radnjama tada je svaki građanin, uključivo gradski vijećnik ili djelatnik u gradskim službama, dužan o tome obavijestiti DORH.

Tako kaže zakon. U demokratskim društvima zakonski okvir i zakonom propisana procedura

predstavljaju sam temelje društvenog sustava. Iz navedenog slijedi da upućena pisma i zamolbe drugog osnivača, RIFIN-a, gradski vijećnici moraju raspraviti i odgovoriti polazeći od zakonskih normi i interesa grada Zaprešića. Rasprava o pravnom statusu Veleučilišta Baltazar je bitna jer su odluke istog nezakonite od 2. siječnja 2008. godine zahvaljujući nezakonitim odlukama kako Gradskog vijeća grada Zaprešića tako i gradonačelnika grada Zaprešića gospodina Željka Turka.

Gradonačelnik bilo kojeg grada dobiva mandat na izborima od građana s pravom glasa. To je velika čast za gradonačelnika koji izborom dobiva značajne ovlasti koje presudno utječu na blagostanje građana, u ovom slučaju građana grada Zaprešića. Međutim, **njegove odluke ne smiju biti u suprotnosti s pozitivnim zakonskim propisima**

. To je vrlo važno napomenuti jer

gradonačelnik izvršava odluke iz nadležnosti Gradskog vijeća samo i jedino ako su u suglasju s pozitivnim zakonskim propisima

. Slično kao i u Visokoj školi.

Prema Statutu Visoke škole nadležnosti se dijele na nadležnosti upravnog vijeća i dekana. Upravno vijeće iz svoje nadležnosti nalaže dekane da izvrši donesene odluke. U Statutu su određene nadležnosti dekana za koje je on izravno odgovoran. Odlukom Upravnog vijeća ono prenosi svoju pravnu legitimaciju na dekane. Ako je nezakonit rad Upravnog vijeća od 2. siječnja 2008. godine tada je jasno da Upravno vijeće nema pravnu legitimaciju pa su njegove odluke ništetne. Ako su odluke Upravnog vijeća ništetne tada je ništetan izbor dekana. Ono što je u pravnom sustavu RH nezamislivo dogodilo se upravo u Visokoj školi zahvaljujući odlukama Gradskog vijeća grada Zaprešića i gradonačelnika gospodina Željka Turka. Zašto je tome tako mogu odgovoriti bilo gradonačelnik Željko Turk bilo Gradsko vijeće. I ne samo to – oni su odgovorni za rješenje prisutnih nezakonitosti u Veleučilištu.

Činjenica da dekan nema pravnu legitimaciju znači da Visoka škola nema zakonskog predstavnika. Pravna osoba ne može funkcionirati bez zakonskog predstavnika pa, prema tome, Visoka škola od 2. siječnja 2008. godine ne djeluje sukladno zakonskim propisima RH.

Ako ne postoji zakonski predstavnik tada nije moguće bilo koga zaposliti ili mu dati otkaz. Tada nije moguće ugovoriti bilo kakvu radnju s trećim osobama. Nije moguće upisati nove studente. Nezakonito izabran dekan nije ovlašten potpisati (ozakoniti) diplomu. Nezakonito izabran dekan nije ovlašten zastupati Veleučilište prema trećim osobama. Nije moguće kupiti nekretninu u Zagrebu. Nije moguće podići kredit kojim će se platiti kupljena nekretnina. Gradonačelnik ne smije predložiti Gradskom vijeću davanje garancije na prijedlog nezakonito izabranog dekana u čemu je, preko imenovanih članova Upravnog vijeća, sam sudjelovao. O kupnji nekretnine na

kredit, posebno ću raspravljati u jednoj od narednih rasprava. Gradsko vijeće je bilo upoznato s nezakonitim radom Visoke škole pa su, prema tome, vijećnici, Gradskog vijeća izglasavanjem predloženih odluka u svezi Veleučilišta svjesno podržali nezakonite radnje kako gradonačelnika tako i predsjednika Upravnog vijeća, odnosno odluke Upravnog vijeća Veleučilišta, te dekana. Iz navedenog je razvidno da je Gradsko vijeće krivo za Â poslovanje Veleučilišta.

Slikovito rečeno, pravna legitimacija je presudna jer odlučuje tko i u kojim uvjetima može zastupati pravnu osobu. Zato je važan statut kada je riječ o pravnim osobama i ovlastima i odgovornostima kako Upravnog vijeća (nadzornog odbora, gradskog vijeća) i dekana (direktora ili predsjednika uprave, gradonačelnika). Štetiša ili dioničar Zagrebačke banke nema pravnu legitimaciju zastupati interese Zagrebačke banke iako je životno zainteresiran za poslovanje zagrebačke banke. Građanin grada Zaprešića je životno zainteresiran za rad grada Zaprešića ali nema pravnu legitimaciju da ga zastupa iako je njegov građanin s pravom glasa. Studenti i nastavnici su životno zainteresirani za Veleučilište Baltazar ali nemaju pravnu legitimaciju kojom bi zastupali njegove interese. Veleposlanici predajom vjerodajnica dokazuju svoju pravnu legitimaciju temeljem koje zastupaju interese svoje zemlje. Odvjetnik u sporu predaje punomoć svoje stranke kako bi dokazao svoju pravnu legitimaciju. Da li može odvjetniku izdati pravnu legitimaciju dekan bez pravne legitimacije? Očito – ne može! Da li može revizor ugovoriti reviziju poslovanja Veleučilišta s dekanom koji nema pravne legitimacije? Očito – ne može!

Nadam se da sam ovom digresijom odgovorio na većinu postavljenih pitanja. Zahvalan sam čitateljima na primjedbama jer mi one pomažu u pisanju najavljene knjige. Stoga, pozivam čitatelje da mi i dalje šalju primjedbe. Tako će knjiga postati zajednički rad čitatelja ovih stranica i autora ovih redaka. Ovo i ovakvo pisanje ima svoju dinamiku koja imponira. Istovremeno pozivam kako gospodina Željka Turka tako i gradske vijećnike da na ovim stranicama objave svoja mišljenja o navedenom.